

ת"פ 20644/11/22 - מדינת ישראל נגד הנאשם הוואשלה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
ת"פ 22-11-20644 מדינת ישראל נ' הוואשלה(עוצר)

בפני:	כבוד השופט אלון גביזון
בעניין:	המאשימה
נגד:	מדינת ישראל
הנאשם:	עו"י ב"כ עווה"ד מרון גז עו"י ב"כ עווה"ד נתלי אוטן ואלעד אחולאי הוואשלה

גזר דין

האישום והסדר הティיעוק:

1. הנאשם הורשע על פי הودאותו בכתב אישום מתוקן בעבירות נשק (החזקקה) - עבירה לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק") ובעבירה של הפרעה לשוטר בשעת مليוי תפקידו - עבירה לפי סעיף 275 לחוק.
2. על פי עובדות כתוב האישום המתוקן, בהן הודה הנאשם, ביום 22.10.2025 בשעות הבוקר, הנאשם החזיק ברשותו כלי נשק, תחמושת ואביזרים כמפורט להלן:
 - א. שני אקדחים מסוג יירחו ומחסניות توאמות. אחד האקדחים היה טען ב - 15 כדורים 9 מ"מ.
 - ב. אקדח מסוג FM ומחסנית توאמת.
 - ג. אקדח מסוג ברטה ומחסנית توאמת שהכילה 8 כדורי 0.22 מ"מ.(להלן כולם יחד: "**הנשק**").

את הנשק האמור החזיק הנאשם יחד עם אחרים שזיהו אותו אינה יודעה למאשימה במידען.

במועד הנ"ל, שוטרי משטרת ישראל וביניהם הכלבן עופר סיקולר (להלן: "**השוטר עופר**") הגיעו למתחם ביתו של הנאשם בפזרת מולדת (להלן: "**הבית**") שם הוא גר עם בני משפחה נוספים, וערכו חיפוש בביתו ובחצר הסמוכה.

עמוד 1

בשלב מסויים במהלך החיפוש, הנאשם נטל תיק גב ובו הנשקי (להלן: "התיק"), החל בהימלטות אל מחוץ למתחם הבית, ורץ בשטח העפר.

השוטר עופר, אשר היה באותו העת בסמוך לגדר מחוץ לחצר, הבחן בגיןם והחל במרדף רגלי אחריו, תוך שהוא צועק לעברו "עצור משטרתך" וכן צועק לעבר השוטרים הננספים שהיו במקום "בריחה, בריחה", אך הנאשם המשיך לרוץ.

ה הנאשם זרק את התיק על הקרקע לאחר כ- 100 מטרים, אך המשיך בבריחה עוד כ 50-40 מטרים, עד שנענצר על ידי שוטרים אחרים שהצטרפו למרדף. הנשקי נתפס על ידי המשטרה.

במעשיו אלו, הנאשם החזיק נשקי, אביזרי נשקי ותחמושת ללא רשות על פי דין להחזקתם וכן עשה מעשה בכוננה להפריע לשוטר כשהוא מלא תפקידו כחוק או להכשילו בכך.

3. הנאשם הודה בכתב האישום המתוקן במסגרת הסדר טיעון אשר לא כלל הסכמה עונשית, וטרם גזרת עונשו הופנה לקבללת תסקירות שירות המבחן.

تسקיר שירות המבחן:

4. ביום 12.6.23 הגיע שירות המבחן לחקירה לעונש בעניינו של הנאשם, לפיו מדובר בצעיר בן 24 שנים, גירוש וטרם מעצרו התגורר בבית אביו בחורה ולסירוגין לנ' בית אמו במולדה, בעל עסק לתיקון ומיכרת טלפונים בחורה.

עוד צוין בתסקירות כי הנאשם גדל בסביבה שבה מקובל להחזק בנשקי, הבין את חומרת מעשיו במהלך מעוניין ללמידה דרכיהם שישיעו לו להימנע ממעוותות חוזרת בפלילים. בין היתר הנאשם החל בהליך טיפול במסגרת הכליא, השתלב בשתי קבוצות טיפוליות, קבוצה אחת התמקדה בקשרי חיים, וקבוצה שנייה התמקדה בהתמודדות בשעת לחץ. עוד עולה מהتسקירות כי ביקש לעבור לכלא חרמון כדי להשתלב בהליך טיפול בתחום האלים, מתוך הבנה כי התנהגותו בעבירה קשורה לאלימות. הנאשם ציין בפני שירות המבחן כי טרם מעצרו נתן לגיטימציה להחזקת נשקי, וכיום מבין שמדובר בחשיבה בעיתית.

שירות המבחן התרשם מבחוור צעיר ונעדיר עבר פלילי, אשר החל לבחון באופן ראשוני ביותר בעיתיות בהתנהגותו העבריינית, בנטיתו לריצוי משפטו ובדפוסי חשיבותו בעיתתיים.

חרף השתלבותו בהליך טיפול במסגרת הכליא, שירות המבחן לא בא בהמלצת טיפולית בעניינו של הנאשם והמליץ על עונישה מוחשית שתהווה גורם מרתיע ומציב גבול להישנות התנהגוות עוברת חוק.

ראיות וטייעוני הצדדים לעונש:

5. במסגרת הראיות לעונש העיד מטעם הנאשם מר יוסף הוואלה - שוטר בתחנת רהט מזה 18 שנים המכיר את הנאשם מאז ילדותו. העד העיד כי טרם האירוע היה הנאשם דוגמה לכל הצעירים בשבט לאחר שפתח עסק עצמאי לממכר טלפונים. לדבריו הנאשם בנה את עצמו מגיל אפס כשהוא עבד וחוסך, והופעתו ממד כאשר שמע על הסתבכותו של הנאשם בפלילים.

כמו כן במסגרת הראיות לעונש הגיעו באת כוח הנאשם קלסר מסמכים (נ/1) הכלל את הנספחים א' - ד' (נספח א' - ידיעה מודיעינית, נספח ב' - הودעה של השוטר איתי מקרבי, נספח ג' - תלונה למוח"ש ותכתיות בנושא ונספח ד' - מכתב קצינת אסירים ביום"ר שקמה).

6. ב"כ המאשימה טען בכתב ובטל פה, הפנה לערכים החברתיים המוגנים בהם פגע הנאשם ובכלל זה, הגנה על שלום הציבור ובתחומו ושמירה על גופו וחיו של אדם. לדבריו הפגיעה בערכיהם המוגנים במרקחה שבעניןינו הינה גבוהה עד מאד. הנאשם לא החזיק באקדח אחד אלא בארבעה אקדחים תקניים מסווגים שונים ואף בתחוםות ובמחסניות. חומרה יתרה יש לתת לעובדה כי אחד האקדחים היה טען וכל זאת לאור יום.

פוטנציאלי הסיכון בנסיבות ביצוע העבירה על ידי הנאשם הינו גבוה מאד. מעבר לסיכון הגלום בהחזקת נשק כלפי הציבור כולו, הרי שה הנאשם סיכון את בני משפחתו עת החזיק הנשק בבית וכאשר אחד האקדחים טען.

טען כי מדובר בעבירה שתוכננה, ועל כך ניתן ללמידה מהעובדה כי בזמן החיפוש שבוצע על ידי משטרת ישראל הנאשם נטל את התקין שהכיל את הנשק והחל לירות.

ב"כ המאשימה הפנה למединות הענישה בעבירות של החזקת נשק ולמגמת החומרה והפנה לפסיקה רלוונטית. כמו כן הפנה ב"כ המאשימה להנחת פרקליט המדינה, הנחיה מספר 9.16, שענינה מדיניות ענישה בעבירות נשק ומטעני חבלה, ומטרתה העלאת רמת הענישה הנוגעת בעבירות הנשק השונות.

טען כי בנסיבות ביצוע העבירה בעניינו, קשה למצאו נתון אחד שיש לייחס לו משקל ממשי לפחות. הנאשם אמונה נעדר עבר פלילי וקיים אחריות על מעשיו אך שירות המבחן ציין בתסוקיר כי מדובר בשלב של בחינה ראשונית מצדו של הנאשם והמליץ על ענישה מוחשית ומרתיעה.

ב"כ המאשימה עתר לקבע מתחם ענישה בגין כלל מעשיו של הנאשם הנע בין 5 ל- 7.5 שנות מאסר. נטען כי עונשו של הנאשם צריך להימצא בחלק התיכון של מתחם הענישה אם כי לא בתחום המתחם נוכח החשיבות שההרעתה הרבים והעובדה שהכחיל שוטר במילוי תפקידו. המאשימה עתרה לגזר על הנאשם 5.5 שנות מאסר בפועל וזאת לצד ענישה נלווית.

. 7. ב"כ הנאשם טענה כי מאחר והעונש המקסימלי הקבוע בחוק בגין עבירות ההחזקה הוא 7 שנות מאסר, הרי שהמתهم אליו עתרה המאשימה אינו ברור ומחמיר. נטען כי העיקרון המנחה בתיקון 113 לחוק העונשין הינו עיקרון ההלימה המדגיש את הענישה אינדיבידואלית המחייבת להתחשב גם בנסיבות ביצוע העבירה.

עובדות כתוב האישום המתוקן מצביעות על החזקה המוגבלת לאותו יום בלבד, וכי הנאשם החזיק בכך יחד עם אחרים שזהותם ידועה למאשימה. מצופה היה מהרשות החוקרת כי תפעל כנדרש ותאתר זהותם של המחזיקים האחרים.

הנאשם נעדר עבר פלילי, עצור לראשונה בחייו וניכר שחיל שניי בעמדותיו שהיה תוצר של המנטליות והתרבותות בה גדול. הנאשם נעדר דפוסים עבריים מושרים ולראיה מכתבה של קצינת האסירים מיום 15.6.23, המלמד שהנאשם החל בטיפול כבר בשלב מעצרו.

ב"כ הנאשם הפגנה להנחתת פרקליט המדינה (נ/3) כשלשיטה נסיבות ביצוע העבירה בענייננו מקרים יותר נוכח ההחזקה הקצרה וביחד עם אחרים. לדבריה אין מדובר "בגיוון בנשקים" כדוגמת רימונים או נשקים ארוכים.

נטען כי העובדה שהנאשם לא החזיק את הנשקים ברכב הינה נסיבה ל科尔א, כמו גם העובדה שלא נעשו שימוש בנשקים ואין מדובר בעבירה עם קורבן ספציפי. לדבריה על בית המשפט להתחשב בהבעת החרטה של הנאשם ולקחת האחריות מצדו. כמו כן נטען כי הנאשם הוכה במהלך האירוע על ידי אחד השוטרים.

ב"כ הנאשם הגישה קובץ פסיקה (נ/2) הכולל 30 פסקי דין, הוסיף כי כלל הפסיקה שצרכה חמורה מענינו וכוללת עבירות חמורות יותר ובנסיבות קשות יותר, ועתה למתחם עונש ראיו שנע בין 16 חודשים ל - 36 חודשים מאסר בפועל. ההגנה עתרה להסתפק במקרה שבפני בעונש מאסר בפועל בין 16 חודשים, ולשיטתה ניתן לאזן הענישה בהטלת קנס משמעותי.

הנאשם אמר כי הוא מצטער על מה שעשה וمبקש הזדמנות. לדבריו התחל לטפל בעצמו מהשורש, וזאת בהמשך להליך טיפולו בו החל בתקופת מעצרו.

דין והכרעה:

. 8. הנאשם חטא בעבירות בנשך (החזקה) עת החזק 4 אקדחים, מחסניות ותחמושת תואמת (15 כדורי 9 מ"מ ו- 8 כדורי 0.22 מ"מ) ובעבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו.

בהתאם לסעיף 40 ב לחוק העונשין, עקרון ההלימה הינו העיקרון המנחה בענישה, יש לבחון קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה, בנסיבותיה ובמידת אשמתו של הנאשם לבין העונש המוטל עליו.

קבעת מתחם העונש ההורם:

9. לצורך קביעת מתחם העונש ההורם בהתאם לסעיף 40 ג' לחוק העונשין, יש לבחון את הערכים החברתיים שנפגעו מהעבירות ומידת הפגיעה בהם, מדיניות העונשה הנוגגת והנסיבות הקשורות ביצוע העבירות.

10. קביעת מתחם העונש צריכה להיעשות גם בזיקה לעונשה המרבית שקבע החוק, וכך שקבע כבוד השופט שטיין בע"פ 147/14 מ"י נ' יIRON ביטון (14.2.21):

"לזאת אוסיף, כי עונשי מאסר רבים אינם באים לקבוע אך ורק את גבולות העלין של סמכות העונשה שבידי בית המשפט. עונשים כאמור מבטאים את רמת העונשה הרואה במקרים חמורים ביותר של ביצוע העבירה שבאה עסquine, ומהם ניתן וראוי לגזר את מתחם העונשים עבור מקרים פחות חמורים....הקפדה על זיקה כאמור היא חלק מהבנייה שיקול הדעת השיפוטי בעונשה, אשר נעשתה בגדרו של תיקון 113 לחוק העונשין ...".

הנאשם הורשע בעבירה של החזקת נשק שהעונש המרבי בצדיה 7 שנים מאסר, וב_ubירה של הפרעה לשוטר בשעת مليוי תפקידו שהעונש המרבי בצדיה 3 שנים מאסר. גזרת עונשו של הנאשם תעשה גם בזיקה עונית לחומרת העבירות כפי שקבע החוק, תוך קביעת מתחם אחד לאירוע כלו.

11. בעניינו קביעת מתחם העונש ההורם צריך שתעשה לא רק בזיקה לעונש המרבי, אלא גם לעוני שמיינימום הקבועים בחוק.

כידוע ביום 8.12.21 נכנס לתוקפו תיקון 140 לחוק העונשין הקובע כי בתקופה של שלוש שנים מיום פרסוםה של הוראת השעה, לא יפחית עונשו של מי שהורשע בעבירות בגין המפורטות בתיקון (עבירת החזקה בעניינו), מרבע העונש המרבי שנקבע לאותה עבירה.

בית המשפט הערין עמד על כך שעונש המינימום הוא "בבחינת אינדיקטיה לחומרה שמיוחסת לעבירה ולמידת הפגיעה בערכיהם המוגנים מחמת ביצועה, ומשכך, ראוי שתהיה לו השפעה גם על מתחם העונש ההורם" (ראה: עפ' 4876/15 פלוני נ' מדינת ישראל (3.12.15); ועפ' 8045/13 פלוני נ' מדינת ישראל (4.11.2014)).

אעיר כי אף ביחס לעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו קבע החוק עונש מינימום אשר לא יפחית במשך עשר שנים.

הערכים החברתיים שנפגעו:

12. הנאשם ביצע עבירות נשק חמורה ופגע בערכיים המוגנים הכלולים שמיירה על החיים ושלימות הגוף וכן פגע בערכיים של ביטחון הציבור ושלוותו.

החזקת נשק שלא כדין סכנה שמא יעשה בו שימוש מכוון לפגיעה בגוף או ברכוש, וחלק מביצוען של עבירות אחרות - פתרון סכוסכים באלים, פעילות משפחות פשע, פעילות בעלת גון לאומני (ראה אירועי שומר חומות בנגב) או חיללה פעולות טרור.

פוטנציאל הסכנה ביצוע עבירות בנשך קיים גם במקרה של שימוש בשוגג בנשך בין ע"י בוגר ובין על ידי קטין. בין קורבנות העבירה נמצאים עבריינים ואזרחים תמיימים, גברים ונשים, מבוגרים וילדים.

UBEIROT BNASHK VECHEL ZA UBEIRAT HAHAZKA, HOFKOT AT HIZIBOR KOLU LKORBN POUTNZIALEI, MCERSMOT BATCHOSHET HBITACHON HAISHI.

הנאשם הורשע כאמור גם בעבירה של הפרעה לשוטר בשעת مليוי תפקידו, ופגע בערך המוגן של שלטונו החוקי תוך שהוא קרא תגר על האחראים לאכיפתו.

בענייןינו הנسبות, עליהן אעמוד בהמשך, מצביות כי פגיעתו של הנאשם בערכיים לעיל הייתה ממשמעותית.

מדייניות הענישה הנוגנת:

13. בתי המשפט הדגישו את הצורך בהחמרה הענישה בעבירות הנשך השונות המסקנות את הציבור, פוגעות בשלוותם וקוטלות חיים. בית המשפט ח' בתור עמו, כאב את כאבו של הציבור ומצווה על החמרות הענישה.

מיגור התופעה, שהוכרה בשנים האחרונות כmakt מדינה, הינו אינטרס ציבורי חשוב והטלת עונשים חמורים ומרתיעים על עברייני נשק היא עיקר תרומתם של בתי המשפט למיגור התופעה. ראה לעניין זה ע"פ 147/21 מדינת ישראל נ' ביטון (14.2.21).

לענין מגמת ההחמרה והיבט ההרטעה בפסקה יפים הם דברי בית המשפט העליון בע"פ 2564/19 אזרגנה נ' מדינת ישראל (18.7.2019):

"בית משפט זה עמד בשורה ארוכה של פסקי דין על חומרתן הרבה של עבירות הנשך... הדבר חמור שבעתים במציאות הישראלית שבה נשק בלתי חוקי עשוי לשמש הן לפעולות חבלנית עינית על רקע ביטחוני הן לפעולות עבריינית... לפיכך קיימת בפסקה מגמת החמרה ברמת הענישה של המעורבים בעבירות נשק תוך עונשי הולם לסכנה הנש��ת מהם, וזאת במטרה להרתיע את היחיד והרבים גם יחד מפני ביצוען...".

בזיקה לאמור לעיל, אדרש למדגם של הפסיקת הנוגנת, תוך שאצין כי בהבניות שיקול הדעת אין הכוונה

לעריכת ממוצע סטטיסטי של טווחי עונשה. קשת העונשה בפסקה רחבה הטליה בנסיבות של המקרה הקונקרטי ובפרמטרים שונים, ובעניננו יש לבצע את הבדיקה הנדרשת לפחות ואличומרא:

א. **בע"פ 5602/22 מדינת ישראל נ' פלוני (14.9.22)** התקבל ערעור המדינה על עונשו של הנאשם בגין 27 שנים נעדך עבר פלילי, שהורשע על פי הודהתו בעבירות של נשיאת נשק שלא כדין (אקדח חצי אוטומט, מחסנית וכדורים) לצד עבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו וכנסה ושהייה בישראל בניגוד לחוק.

בית המשפט העליון קבע כי מתחם העונשה הרואן לנאים בגין נשיאת בלתי חוקית של נשק חמ במרחב הציבורי נע בין 30 ל-42 חודשים מאסר בין סORG וברית (לצד עונשים נלוויים בדמותם של מאסר מותנה וקנס) וקבע אמרת מידת מנחה לפיה באין נסיבות מיוחדות לחומראו או לפחות, יהא זה סביר להטיל על הנאשם אמרת עונש של 36 חודשים מאסר לרצוי בפועל, והוסיף כי **"העונשה המכחירה והבלתי מתאפשרת כאמור צריכה לחול ללא סיוגים על כל הנאשם בגין באשר הוא ... גם כאשר מדובר בעברין צער שהסתבר לראשונה בפליליים ובקשו לשיקום כנה ... תקוותי היא כי אמרות מידת אלה תנחנה את הערכאות הדיניות באופן שיטתי, כך שמידונות העונשה אשר נקבעה בידיינו ביחס לעבירות נשק תישם בהתאם ובמלא עצמתה."**.

על הנאשם נגזרו 18 חודשים מאסר בפועל בת"פ (מחוזי חיפה) 19130-12-21, ומשערכאת הערעור אינה מצאה את הדין עם הנאשם, הוועמד עונשו של הנאשם על **18 חודשים מאסר בפועל** לצד עונשה נלוויות.

ב. **בע"פ 5813/21 מוחמד ג'בארין נ' מדינת ישראל (31.5.22)** נדחו שני ערעורים שהגישו הנאים אשר הורשעו על פי הודהתם בעבירות החזקת נשק. הנאים נتفسו על ידי שוטרים סמוך לגדר מערכת הביטחון באזרע אמרת פחם כשם מחזיקים בצוותא ושלא כדין ברובה ציד זו קני טעון בשני כדורים. עוד נמצא ברכב חגורה ייעודית לתחמושת ובתוכה 17 כדורים המתאימים לרובה. בית המשפט בת"פ (מחוזי חיפה) 19-62613-06-19, קבע כי מתחם עונש הולם לשני הנאים נع בין 12 חודשים מאסר בפועל לבין 36 חודשים, לצד עונשים נלוויים, והטיל על הנאשם 1, בעל עבר פלילי - **18 חודשים מאסר בפועל** ומאמר על תנאי, ועל הנאשם 2, בעל עבר פלילי - **21 חודשים מאסר בפועל** ומאמר על תנאי.

ג. **ברע"פ 3355/22 עללא סלאמה נ' מדינת ישראל (26.5.2022)** נדחתה בקשה רשות ערעור על פסק הדין בעפ"ג (מחוזי חיפה) 50840-03-22 בגדרו התקבל ערעור המאשימה על גז"ד בת"פ (שלום חרדה) 64632-08-21. הנאשם הורשע על יסוד הודהתו בעבירה של החזקת נשק שלא כדין ובעבירה של תקיפת שוטר. הנאשם החזיק בחצר ביתו, לתקופה שאינה ידועה, שני תתי מקלע מאולתרים, מחסנית ריקה התואמת לתתי המקלע כאמור. במהלך חיפוש משטרתי שנערך בשטח ביתו של המבוקש נמצאו הנשקים בחצר ובין בגדי אומו של הנאשם. נוכחות קרייאות הנאים לאומו בכניסתו לשטח הבית, פעל אחד השוטרים במקום במטרה להרחקו ואז תקף המבוקש את השוטר, תוך שהוא גורם לשוטר חבלה בירכו. בית המשפט המחוזי אשר קיבל

ערעור המדינה על קולות העונש, קבוע מתחם ענישה שנע בין 24 לBIN 50 חודשים מאסר בפועל לצד עונשים נלוויים. על הנאשם הוטלו **28 חודשי מאסר** בפועל לצד ענישה נלווית.

ד. **בע"פ 761/07 מדינת ישראל נ' מיכאל אדרי (22.2.07)** התקבל ערעור המדינה על קולות עונשו של הנאשם אשר הורשע בעבירות של החזקת נשק שלא כדין והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. הנאשם נהג ברכבו ונעצר לחקירה, בבדיקה נמצא מחזיק באקדח מחסנית ותחמושת שהוסתו בגרב שהחזיק בחתונו ובនוסף הציג בפני השוטרים תעודה זהות של אחר במטרה להונאות השוטרים. בית המשפט העליון חמיר בעונשו של הנאשם, בעל עבר פלילי והטיל עליו **24 חודשי מאסר בפועל** לצד מאסר מוותנה.

ה. **בת"פ (מחוזי חיפה) 22-10-22 17655 מדינת ישראל נ' חוא (12.6.23)** הורשע הנאשם במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירות בנשך (החזקקה). הנאשם החזיק אקדח טיען ומחסנית תואמת ובתוכה 6 כדורים במשך שנה וחצי. הנאשם יצא מביתו בחיפה כשהוא מחזיק אקדח טיען במחסנית ובכדורים המוסתר בבדיו. שוטרים שהיו בתצפית יזומה על הנאשם הבחינו בו וכשהבחין בהם החל לבסוף ותוך כדי הימלטוו הוציאו את האקדח והחזיקו בידו. הנאשם בעל עבר פלילי משמעותי לצד מאסר מוותנה וקנס.

נסיבות ביצוע העבירות:

14. הנאשם החזיק שלא כדין, ביחיד עם אחרים, ארבעה אקדחים תקניים ומסוגים שונים, מחסניות וכדורים, והגדיל לעשות כဆחד האקדחים אף היה טיען ומוכן לשימוש מיידי, וכל זאת לאור היום וללא כל מORA מפני רשות החוק.

לא ניתן להפריז במידלים בדבר פוטנציאלי הסכנה שבחזקת ארבעה אקדחים, תקניים כולם, לצד מחסניות ותחמושת תואמת. העובדה שאין עסקין בנשך ארוך כתענת הסגירות, אינה הופכת את עבירת החזקה בענייננו לפחות חמורה.

כעולה מכתב האישום המתוקן, הנאשם החזיק את הנשך, לרבות האקדח הטיען, במתחם ביתו, תוך שהוא אدى גם לשלום בני משפחתו ומכונם.

פוטנציאלי הסכנה בעניינו אף גבר כאשר הנאשם ניסה למלא, לא רק את עצמו, אלא גם את הנשך ולא נענה לקריאת השוטרים לעזרה. ככל שהנאשם היה מצליח בבריחתו, הרי שהנשך היה ממושך לסיכון הציבור, "שכן לא ניתן לדעת להיקן יתגלגלו כל הנשך המוחזקים שלא כדין, ואיזה שימוש יעשה בהם בעתיד". **ע"פ 7502/12 בסאם קויס נ' מדינת ישראל (25.06.2013).**

עובדות כתוב האישום המתוקן אין מבהירות את המנייע להחזקת כמות כה גדולה של נשך על ידי הנאשם

(והאחרים), אך ניסיון החיים מלמדנו כי עבירה נשק אחת מובילה לעבירה אחרת, והחזקת נשק, בוודאי בנסיבות חז, בעל פוטנציאל לשמש למוגן של סוג עבירות חמורות.

בנוספּ לכך, הנאשם העמיד השוטרים בסכנת פליות כדור עת במהלך הימלטותו ורק אקדמי טען שהיה בתיק. ניסיון ההימלטות כשבידו של הנאשם תיק עם נשק, יכול היה לגרום חיללה להתקחות האירוע. פעולה שగرتית של חיפוש נשק לא חוקי, עלולה הייתה להפוך במהרה לאירוע חמור יותר.

בעניין זה אוסיף כי טענת הסגירות כי הנאשם הוכה על ידי אחד השוטרים נמצאת לפתחה של מה"ש, ועל כן אני נדרש לה. יחד עם זאת, ומובילו לקבוע עדמה ביחס לתלונה שהוגשה,ברי כי עבודת השוטרים בשטח אינה סטרילית וברית עבריין כשבידו אמל"ח יכול וזמן שימוש בכוח כדי לעצרו.

בענייננו גם עבירת ההפרעה לשוטר בשעת مليוי תפקידו נעשתה בנסיבות לחומרה, שכן ההפרעה הייתה ממשית ומתמשכת וכללה בריחה עם הנשק. הנאשם ניסה בכוונת מכoon להכשיל השוטרים במהלך ביצוע פעולה בעלת חשיבות עליונה - תפיסת נשק בלתי חוקי ושמירה על בטחון הציבור.

אני מקבל את טענת הסגירות כי העובדה שלא הוגש כתוב אישום גם נגד אחיו של הנאשם הינה בבחינת נסיבת מקילה, שכן חזקה על המאשימה כי הייתה פועלת גם נגד אחרים ככל שהוא בידיה חומרី חזקה המבוססים סיכוי להרשעה. יתרה מזאת, אין מקום לטענה זו של הסגירות שכן היא עומדת בניגוד לסייעא של סעיף 1 לכתב האישום המתוקן בו הודה הנאשם, לפיו "...את הנשק האמור החזיק הנאשם יחד עם אחרים שזהותם אינה ידועה למאשימה" (הדגשה אינה במקור-א.ג.).

15. אשר על כן, ולאחר שבchnerתי הערכים המוגנים שנפגעו על ידי הנאשם ומידת הפגיעה בהם, נסיבות ביצוע העבירות, מדיניות הענישה הנוגגת (לצורך כך עינתי גם בפסיקת אליה הפנו באי כוח הצדדים), ענישה המרבית והמזערית הקבועה בחוק, מצאתי כי מתוך העונש ההולם בגין העבירות שביצעו הנאשם, בנסיבות ביצוען, כולל מאסר בפועל הנע בין 54 ל-72 חודשים מאסר בפועל לצד ענישה נלוות.

16. מיגור תופעת הנשק הלא חוקי מחייבת גם פגיעה במוותיבציה הכלכלית שבבסיס עבירות מסווג זה. עבירות הנשק הפכו למקור הכנסה, ועל עברייני הנשק לדעת כי יפגעו באופן ממשמעותי גם בכספי. משענסקין בעבירות המוגדרות כמכת מדינה, אין להסתפק רק ברכיבי ענישה של מאסרים ויש להשיט על עברייני הנשק גם קנסות כספיים ממשמעותיים.

בענייננו לא הוציאו ראיות בדבר מצבו הכלכלי של הנאשם, אך מעובדת החזקת ארבעת האקדחים שמחירם בעולם הפשע גבוה, ובהתו בעל עסק לתיקון וממכר טלפונים, ניתן ללמידה מצבו הכלכלי.

על כן, מתחם העונש החולם בגין העבירות שביצע הנאשם, בנסיבות ביצוען, כולל קנס הנע בין 15,000 ל- 30,000.

גזרת העונש:

17. בגזרת העונש המתאים לנאשם, בגדري מתחם העונש החולם, יש להתחשב בנסיבות שאין הקשורות ביצוע העבירה.

הענישה הינה אינדיבידואלית, ובמסגרתה יש ליתן את הדעת לכך שהנאשם צער ליד 1998, נעדר עבר פלילי ונמצא ברגע מיום 25.10.22. לצד זאת, אבהיר כי גיל צער והעדר עבר נקי אין בהם כדי למנוע עונשה ממשכת מאחריו סORG ובריח, שכן עבירות הנشك הפקו לרעה חולה גם אצל צעירים בוגרים הנחשים כ"נורמטיביים".

לקולת הנאשם נתתי דעתני גם להודאותו, לחרטה שהביע ולחיסכון בזמןנו של בית המשפט. עד למעצרו היה הנאשם עצמאי ובבעל עסק לממג'ר ולתיקון טלפונים, בהתאם לדברי העד יוסף הוואלה "היה דוגמה לכל הצעירים בשבט". כמו כן נתתי דעתני לכך כי הנאשם לקח חלק בקבוצה ראשונית של CISROHI חיים ביום"ר שקמה (נ/1- נספח ד').

18. בגדרי שיקולי הענישה בתוך המתחם נתמי משקל גם להרטעת היחיד.

שירות המבחן לא בא בהמלצת טיפולית בעניינו של הנאשם, אלא המליץ על עונישה מוחשית שתהווה גורם מרתקע ומצביע גובל להישנות התנהגות עוברת חוק. המלצת שירות המבחן ניתנה בשים לב לכך שהנאשם החל לבחון באופן **ראשוני** ביותר בעינותיות בהתנהגותו העברינית, בנטיתו לרצוי משפטו ובדפוסי חישובתו הביעיתים.

מצאתי כי החרטה שהביע הנאשם ובcheinתו ראשונית את דפוסי התנהגותו העברינית, אין בהן די כדי להרטיעו מפני הישנות ביצוען של עבירות דומות, קל וחומר בסביבה ותרבותה בהן גדל ונבען על ידי הסגנורית (עמ' 13 שורות 14-15 לפרקtocול מיום 19.6.23).

תועזתו של הנאשם ואධישותו לחוי אדם מחייבים את הרטעתו בענישה ממשמעותית מאחוריו SORG ובריח.

19. בהמשך לציונו של בית המשפט העליון להחמיר בענישה בעבירות הנشك וזעקה הציבור המדמים, תרתי משמע, אני נותן משקל להרטעת הרבים בגדר שיקולי הענישה בתוך המתחם.

הנאשם חטא בעבירת החזקת נשק, ומשקל הנסיבות האישיות פחת למול יתר שיקולי הענישה ובכלל גמול התרעה. הרכורה ניתנת לשיקום המרחב הציבורי בעבירות הנشك, וזאת גם על פני שיקולי היחיד, שכן "בית

משפט שמקל בעונשו של עברי נשק מכבד על החברה שנאלצת להגן על עצמה - על בניה ובנותיה - מעברי נשק". ע"פ 22/5602, מדינת ישראל נ' פלוני (14.9.22).

20. עבירות החזקת הנשק הינה חוליה הכרחית בשרשראת עבירות הנשק. קטיעתה של חוליה זו תקטיין באופן משמעותי את עבירות הנשק האחרות. על בית המשפט להעביר מסר נוקב לציבור, כי המחזיק בנשק בלתי חוקי ירצה מסר ממשי וממושך מאחורי סORG ובריח, וזאת למען יראו ויראו.

"...ידע כל מי שמחזיק בנסקbullet חוקי כי צפוי הוא להיענש בחומרה, בבדיקה אם מחזיקים - למסור נשלחים' ". ע"פ 22/2482 מ"י נ'קדורה (14.4.2022).

21. נזכר כי הנאשם הורשע גם בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו וכאמור נסיבות ביצוע העבירה הן לחומרה. על בית המשפט להשמיע את קולו גם בעניין זה ולהՐתיע הרבים לבלי יכולו השוטרים אשר עושים ימים ולילות, שבתות וחגים, למען בטחון הציבור ושלומו.

תפיסת נשקים במרחקי הנגב הגדולים הינה משימה מורכבת הכרוכה בתשומות רבות של משטרת ישראל ובעשה סיזיפית של שוטריה. אין להשלים עם מציאות שבה עבריםנים, כל שכן עברי נשק, יכולו שוטרים בתפקידם המשוכן והקשה ממילא. ענישה מתאימה גם בעניין זה תגביר המשילות בדروم ובנגב בפרט.

22. **טרם סיום** אדרש לפסיקה הרבה שצירפה ההגנה שלשיתה מחייבת ענישה מקלה עם הנאשם. הפסיקה הקיימת אינה חזות הכל אלא שיקול אחד מבין מכלול השיקולים שעל בית המשפט לשקלן כדי הגיעו לתוצאות הרואה. ראה ת"פ (מחוזי באר שבע) 19-02-72031 (31.12.19) והاذקרים המופיעים שם.

כפי שציינתי בת"פ (מחוזי באר שבע) 22-07-2476 (01.05.23), אל לבית המשפט להיות כבול לענישה הנהוגה אם הוא סבור כי יש להחמיר עת עסקין בעבירות שהוכרזו כמכת מדינה וטרם פחתו, קל וחומר שעסקין בנסיבות בעלות חומרה יתרה כבעניינו.

מספר הנרצחים בחברה הערבית מאז תחילת השנה, אשר לדאבון הלב כולל גם נשים וילדים, מלמד כי מגמת ההחמרה בענישה הקיימת טרם נתנה את אותה, ועל כן יש להמשיך בмагמה זו, ואף יותר שאט.

.23 סוף דבר, מכל הקובץ לעיל, ולאחר אישון בין השיקולים השונים, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. **58** חודשי מאסר בגין ימי מעצרו.
- ב. **12** חודשים מאסר על תנאי, לתקופה של 3 שנים מיום שחרורו, שה הנאשם לא עבר עבירות בנסיבות לפי סעיף 144 לחוק העונשין על חלופותיו השונות.
- ג. **10** חודשים מאסר על תנאי, לתקופה של שנתיים מיום שחרורו, שה הנאשם לא עבר עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין.
- ד. קנס כספי בסך **20,000 ₪** או שלושה חודשים מאסר תחתיו. הקנס ישולם לא יואחר **10.2.24**.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט העליון.

ניתן היום, כ"א תמוז תשפ"ג, **10 ביולי 2023**, במעמד הצדדים.